Normalbelopp för existensminimum vid taxeringen 1957

	Belopp i kronor för år				
	Ortsgrupp				Stockholms
	II	III	IV	V	stad
1. Ensamstående	3.140	3.240	3.350	3.450	3.500
2. Sammanlevande makar	4.180	4.320	4.460	4.600	4.700
3. Tillägg för varje barn (med den begränsning som följer av punkt 4) nedan	300	300	300	300	300
4. Högsta sammanlagda existensminimibelopp vid skatteavdrag för preliminär skatt och taxering till kommunal inkomstskatt					
a) för ensamstående	4.230	4.290	4.340	4.400	4.400
b) „ makar	4.760	4.840	4.920	5.000	5.000

Anvisningar angående tillämpningen.

A. *Förutsättningarna för medgivande av extra avdrag på grund av att den skattskyldiges inkomst understiger hans existensminimum.*

För att befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag för *preliminär skatt* skall kunna beviljas kräves jämlikt 41 § uppbördsförordningen att den skattskyldiges skatteförmåga är nedsatt på grund av nedsatt arbetsförmåga, långvarig oförvållad arbetslöshet, stor försörjningsbörda eller annan därmed jämförlig omständighet.

Befrielse från skatteavdrag kan således icke medgivas enbart av den anledningen att inkomsten är låg.

Beträffande *kvarstående* skatt gäller att befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag för sådan skatt kan medgivas även om nedsatt arbetsförmåga, långvarig oförvållad arbetslöshet, stor försörjningsbörda eller annan därmed jämförlig omständighet icke föreligger. Härom hänvisas till anvisningarna till 41 § andra stycket uppbördsförordningen.

Angående extra avdrag vid *taxering* till kommunal inkomstskatt stadgas i 50 § kommunalskattelagen jämte anvisningar.

1. **Nedsatt arbetsförmåga.**

Om det för den lokala skattemyndigheten är känt, att den skattskyldiges arbetsförmåga är nedsatt, erfordras icke att detta förhållande styrkes. Är det däremot icke för den lokala skattemyndigheten känt, huru det förhåller sig med den skattskyldiges arbetsförmåga, har skattskyldig att till ansökan om befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag på grund av nedsatt arbetsförmåga foga intyg angående arbetsförmågan från läkare eller befattningshavare i ansvarig ställning inom socialvården. På landet bör även intyg från landsfiskal eller kommunalnämndsordförande kunna godtagas. Om arbetsförmågan uppgives vara nedsatt av psykisk orsak såsom missanpassning eller arbetsskygghet, torde försiktighet böra iakttagas vid prövning av ansökningen så att skattelättnad icke beredes arbetstagare med normal arbetsförmåga, som medvetet begränsar sin arbetsprestation i

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:06

sådan omfattning att inkomsten av arbetet täcker allenast vad man behöver för sina levnadskostnader exklusive skatteutgifterna.

2. **Långvarig oförvållad arbetslöshet.**

I regel torde arbetslöshet få betecknas som långvarig, om densamma varat tre eller fyra månader i omedelbar eller i huvudsak obruten följd.

3. **Stor försörjningsbörda.**

Det torde i allmänhet få förutsättas att skattskyldig, som har att försörja fyra eller flera barn, har stor försörjningsbörda. Är skattskyldig ensamstående och huvudsakligen sysselsatt i förvärvsarbete, torde försörjningsbördan kunna anses stor redan om två barn utan egen inkomst och utan möjlighet att lämna effektiv hjälp i hemmet förefinnes. Stor försörjningsbörda kan även föreligga för ensamstående med endast ett barn, där detta barn är i behov av ständig tillsyn och vård.

Stor försörjningsbörda kan föreligga även emot andra än barn, exempelvis syskon utan inkomst (se härom vidare punkt 4 nedan).

4. **Annan därmed jämförlig omständighet.**

I 50 § kommunalskattelagen stadgas, att vid taxering extra avdrag må medgivas om skattskyldigs skatteförmåga under beskattningsåret varit väsentligen nedsatt till följd av långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka den skattskyldige ägt tillgodonjuta allmänt barnbidrag, eller annan därmed jämförlig omständighet.

Befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag kan ifrågakomma i alla sådana fall där extra avdrag för nedsatt skatteförmåga vid taxering kan medgivas.

5. **Blandade fall.**

Skattskyldig kan självfallet som skäl att erhålla befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag åberopa flera orsaker, av vilka en kan falla under en av punkterna här ovan och en under en annan. Den lokala skattemyndigheten har då att bedöma den inverkan å skatteförmågan, som må föreligga genom de samverkande omständigheterna. Som exempel må anföras, att såväl nedsatt arbetsförmåga som stor försörjningsbörda kunna åberopas på en gång. Även om i ett sådant fall ingendera av de anförda orsakerna ensam skulle kunna motivera befrielse, kan tänkas, att de tillsammans kunna utgöra tillräcklig grund därför.

B. *Normalbeloppen.*

1. Jämlikt punkt 1 av anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen äro normalbeloppen för existensminimum i första hand avsedda för skattskyldiga, vilkas inkomst huvudsakligen härflutit av förvärvskällan tjänst.

2. Normalbeloppen avse *dels* ensamstående skattskyldiga och *dels* sammanlevande äkta makar. Tilläggen för barn avse båda kategorierna. Om två skattskyldiga, som ur taxeringssynpunkt äro att betrakta som ensamstående, sammanleva med gemensamt hushåll, skall för dem tillämpas det normalbelopp, som gäller för äkta makar.

3. Normalbelopp ha fastställts för ortsgrupperna II—V samt därutöver — i anslutning till praxis beträffande skattetabellerna — särskilt för Stockholms stad.

4. I normalbeloppen beräknas bostad ingå med följande värden för år, nämligen:

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:06

	Ortsgrupp				Stockholms stad
	II	III	IV	V	
För ensamstående (ett rum med uppvärmning)	600	660	780	780	900
„ äkta makar (ett rum och kök med uppvärmning)	780	900	1.020	1.020	1.260

Återstående del av normalbeloppen avser andra utgifter såsom för kost, kläder, tvätt, hygien, fackföreningsavgifter, andra nödvändiga medlemsavgifter samt smärre utgifter för tillfälliga behov.

C. *Beräkning av den skattskyldiges inkomster.*

1. Bestämmelser härom finnas meddelade i anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen.

2. Jämlikt punkt 1 av anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen medräknas icke barnbidrag. Fattigvårdsunderstöd bör icke heller medräknas. Ersättning från sjukkassa, sjukpenning vid yrkesskada eller ersättning på grund av arbetslöshetsförsäkring ävensom uppburna underhållsbidrag för barn och bidragsförskott och andra liknande icke skattepliktiga intäkter skola däremot medräknas.

3. Vid bestämmande av den inkomst, som skall jämföras med existensminimum, må från bruttoinkomsten avdrag ske endast för *nödiga* utgifter för inkomstens förvärvande t. ex. för resor till och från arbetet; avdrag får icke göras för gäldräntor eller för livförsäkringspremier, fackföreningsavgifter eller därmed likställda utgifter.

D. *Avvikelser från normalbeloppen.*

1. Beträffande det i normalbeloppen ingående värdet av bostad erinras om att i det enskilda fallet existensminimum må höjas eller sänkas i anslutning till den faktiska hyresutgiften under förutsättning, att bostadens storlek är att anse som normal. Utgångspunkt synes därvid böra vara att som normal bostad som regel anses för ensamstående ett rum samt för ensamstående med barn eller för äkta makar utan barn eller med ett barn ett rum och kök. För familj, bestånde av fyra personer, må som normal bostad godtagas lägenhet om två rum och kök. För större familj må större bostad godtagas som normal. Anses bostaden onormalt stor, skall existensminimibeloppet fastställas efter kostnaden för bostad av normal storlek. Är bostaden större än "normalt" men hyran så låg att "normal" bostad icke kan erhållas för lägre belopp, må undantagsvis även i sådant fall existensminimum fastställas med ledning av den faktiska hyran. Det må även påpekas, att det vid skatteavdrag förbehållna beloppet *tillfälligt* kan höjas över existensminimum, så att den skattskyldige erhåller rådrum att nedbringa hyreskostnaden genom att hyra ut en del av bostaden eller byta bostad.

2. Måste skattskyldig eller hans maka eller hemmavarande minderårigt barn enligt läkarintyg föra särskild diet, medförande extra utgifter för kost, bör normalbeloppet höjas i skälig omfattning.

3. Om skattskyldiga, som åtnjuta fritt vivre, såsom hemmasöner, hemmadöttrar eller hembiträden, i undantagsfall befinnas böra få extra avdrag för nedsatt skatteförmåga på grund av existensminimum, böra som normalbelopp anses de i skattetabellerna angivna värdena för fritt vivre med tillägg av skäligt belopp för vissa nödiga utgifter.

4. Är den skattskyldige bosatt å annan ort än där han är mantalsskriven för in-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:06

Under år 1956 utbetalade pensionsbelopp

I sammanställningarna förutsättes att *folkpensionen utgått under hela året* samt att under året *ingen ändring skett i pensionstagarens civilstånd,* varmed jämställes förordnande jämlikt 12 § folkpensioneringslagen att ogift pensionstagare skall anses såsom gift eller tvärtom. Vidare är att märka att i sammanställningarna *icke ingår under år 1956 eventuellt utanordnat retroaktivt belopp avseende tidigare år.*

Enbart allmän ålderspension.

När pensionstagare under hela år 1956 uppburit enbart allmän ålderspension, har följande belopp utbetalats:

1.983 kronor till ogift, frånskild, änka eller änkling samt till gift pensionstagare, vars make ej uppburit folkpension av något slag, (153 kr./mån. under jan.—april, 157 kr./mån under maj och juni, 174 kr./mån. under juli—nov. och 187 kr. i dec.)

1.587 kronor till gift pensionstagare, vars make hela året uppburit ålderspension, hustrutillägg eller invalidpension (sjukbidrag) med både grund- och tilläggspension, (123 kr. jan.—april, 126 kr. maj—juni, 139 kr. juli—nov. och 148 kr. i dec.) samt

1.783 kronor till gift pensionstagare, vars make under hela året uppburit enbart grundpension eller enbart grundpension och blind- eller vårdtillägg.

Högsta invalidpension eller sjukbidrag.

När pensionstagare under hela år 1956 uppburit högsta invalidpension eller sjukbidrag, har — frånsett kommunalt bostadstillägg samt blind- eller vårdtillägg — följande belopp utbetalats:

1.983 kronor till ogift, frånskild, änka eller änkling samt till gift pensionstagare, vars make ej uppburit folkpension av något slag, samt

1.587 kronor till gift pensionstagare, vars make hela året uppburit ålderspension, hustrutillägg eller invalidpension (sjukbidrag) med både grund- och tilläggspension.

Högsta hustrutillägg eller änkepension.

Den som under hela år 1956 uppburit högsta hustrutillägg, änkepension, änkebidrag eller änklingsbidrag har — frånsett kommunalt bostadstillägg — erhållit *1.587 kronor.*

Blindtillägg eller vårdtillägg.

Blind- eller vårdtillägg har under år 1956 utgått med *1.000 kronor,* som alltså i förekommande fall skall tilläggas ovan angivna högsta pensionsbelopp. När pensionstagare under 67 år förutom blind- eller vårdtillägg endast uppburit den i invalidpension och sjukbidrag ingående grundpensionen om 200 kronor per år, har hela förmånen från folkpensioneringen under året uppgått till 1.200 kronor.

Kommunalt bostadstillägg.

Eftersom detta tilläggs belopp bestämmes av vederbörande kommun, kan någon allmän regel ej lämnas om tilläggets storlek under år 1956.

---

komståret, skall existensminimum bedömas efter förhållandena å den ort, där den skattskyldige är bosatt, dock med den begränsning som må föranledas av ortsavdragets storlek i mantalsskrivningskommunen. Den lokala skattemyndigheten i mantalsskrivningskommunen bör inhämta yttrande av den lokala skattemyndigheten i bosättningsorten.

5. Beträffande avvikelser från normalbeloppen hänvisas i övrigt till anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen. Överskridande av normalbeloppen bör ske med försiktighet. Av vikt är att alla de förhållanden bli beaktade, vilka kunna inverka på storleken av existensminimum i det enskilda fallet.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:06